

ἄλλα ἔθνη, δὲν πρέπει δὲ νὰ δειχθῇ ὁ Ἕλληνα κατώτερος αὐ-
τῶν. Νομίζομεν ὅτι διερμηνεύομεν τὸ κοινὸν φρόνημα πάν-
των τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν δηλοῦντες ὅτι τὴν τοιαύτην
ταπεινώσειν δὲν θὰ ὑπῆρχε κανεὶς ὅστις νὰ μὴ ἀποδεχθῇ
μετ' εὐγνωμοσύνης.

Ἄλλ' ὁ κ. πρωθυπουργὸς ποτὲ λοιπὸν δὲν ἀνέγνωσε τοὺς
μύθους τοῦ μακαρίτου ἱεραίου Αἰσώπου καὶ ποτὲ δὲν ἤ-
κουσέ τι περὶ τοῦ τέλους τοῦ βατράχου ὅστις ἠθέλησε νὰ
γεῖναι βοῦς ;

Ἐρώτησις : Μετὰ τὸ νομοσχέδιον περὶ φορολογίας τῆς
σακχαρώδους, θὰ καταλέγωνται μετὰ τῶν φορολογουμένων
οὕτω καὶ οἱ πάσχοντες ἐκ σακχαρώδους . . . διαβήτου ;

Καὶ ἀφοῦ θὰ εἶνε τόσο ἀκριθὴ τὴν ἰσχυρίαν καὶ ἡ
χρήσις αὐτῆς βεβαίως τόσο δύσκολος, θὰ ὑπάρχουν ἄρα γε
πλέον ἄνθρωποι ἐξακολουθοῦντες νὰ ἔχῃσι γλυκεῖαν φυσιο-
γνωμίαν ;

Παρατηρήθη, λέγει, ὑπὸ τινῶν ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ὑπο-
βάλλων τὰ περὶ σακχαρώδους φορολογικὰ νομοθετήματα, ὡ-
μίλει μὲ πολλήν . . . πικρίαν.

Πολλοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι εἰς τὸ πολυθρόνητον αὐτὸ μέ-
τρον τῆς φορολογίας τῆς σακχαρώδους προέβη ὁ κ. πρωθυ-
πουργὸς ὅπως καταδείξῃ ἔτι μᾶλλον τὴν ἀντιπάθειάν του
πρὸς τὸν ὁπαδὸν καὶ ἐφευρετὴν τῶν κοκκινογυλιῶν ἀρχη-
γὸν δὲ τοῦ τρίτου κόμματος κ. Παπαμιχαλόπουλον.

Ἑδοκαθαριστής

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Σταθερότης.

Καὶ εἶπε πάντα ὅπως ἦτον
καὶ τὰ παλαιά του δὲν ξεχάει,
ἀλλ' ἀντὶ φόρων ἀφορήτων
θὲν τὰ μᾶς φέρη . . . Δεληγιάννη!

Δίστιχον

Τέσσαρες ὥραις μίλησε γιὰ τοὺς καινούργιους νόμους
τετράδιπλη κ' ἡ Ὄρα του πουλήθηκε ἑστὸς δρόμους.

Τὰ δύο θέατρα.

Δὲν εἶνε θέατρον! φωνάζουν
οἱ συνδημόται μας πολλάκις
καὶ κατσουφιάζουν πολὺ
μὰ τί μωροί! — καὶ δὲν χυτεύουν
πῶς ἀφ' ἑνὸς εἶν' ὁ Κωστάκης
καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ Βουλὴ ;

Ἡ Ζάχαρη.

Κὶ δὲν ἀκριβαίν' ἡ Ζάχαρη, καμαρωτὴ μου φίλη,
ἐγὼ δὲν δίνω ἔσται παρὰ — ἔχω τὰ δύο σου χεῖλη!

Quotidien

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΝΕΟΝ (Πλατεῖα Τραπεζίας) Ἡ παραδοξοτάτη
φιντασμαγορία ἐξ ὅσων ποτὲ συνέβησαν : ἡ πιθανὴ ἀνοικο-
δόμησις του !

ΑἶΘΟΥΣΑ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ. Αἱ μόναι ἀληθεῖς καλλιτεχνικαὶ
ἐσπερίδες, εἰς αἷς δύναται τις πᾶς φιλόμουσος νὰ διέλθῃ λίαν
εὐαρέστως τὰς ὥρας του. Ἀκροῶμενος ἐκλεκτὴν μουσικὴν.
Τελοῦνται κατὰ Σάββατον ἐν τῇ κομψῇ ὑψιτροπισμένη αἰ-
θούσῃ τοῦ Παρνασσοῦ, ἐν ἣ συρρέει πᾶσα ἡ ἐκλεκτὴ καὶ
φιλόμουσος κοινότης. Ὑπὸ καλλιτεχνῶν καὶ ἐρρασιτεχνῶν
ἐξειδικισμένης ἱκανότητος ἐκτελεῖται μουσικὴ κλασικὴ,
μουσικὴ ἐλαφρά, μουσικὴ πάσης ἐθνικότητος. Εἶνε αἱ μό-
ναι ἀληθεῖς καλλιτεχνικαὶ ἐσπερίδες.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΒΟΥΛΗΣ. (ὁδὸς Σιγῆς). Αἱ παραστάσεις ἤρ-
χισαν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας.

Τὸ ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑ, κομωδία φιντασμαγορικὴ εἰς ἑκα-
τομύρια 4.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΘΗΝΩΝ. Ρισιλιὲ τοῦ Λεκατσα τῇ συμπράξει
Λαμπιλέν, Μπεκατόρου καὶ Γαϊδεμβέργερ.

Ὁ τίς τῆς νουῖας

Ο ΣΤΙΧΟΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ

Κ' εἴπειτα τολμοῦν νὰ σοῦ λέγουν ὅτι δὲν συμβαίνουν
πλέον παράξενα εἰς τὸν κόσμον ! . . . Ἴδου ὁ κ. Τρικούπης
παρουσιάζει προϋπολογισμὸν μὲ περίσσευμα ! ἴδου ὅτι πρό-
κειται νὰ οἰκοδομηθῇ τὸ νέον Θέατρον ! ἴδου ὅτι ὁ φωτο-
γράφος Ρωμαΐδης γράφει στίχους δικαιοδογούμενος ἐμμέ-
τῳ καὶ ἀποδίδων εἰς τὸν «ἄστατον καιρὸν» τὴν ἐκ τῆς
ἀνικανότητος του προσελθούσαν ἑλλειψιν τῆς φωτογραφί-
σεως τοῦ θεάματος τῆς ἐν τῷ Ἀρσακείῳ τελετῆς.

Ὡ καιροὶ ἄστατοι, κατὰ τοὺς ὁποίους ὁ κ. Ρωμαΐδης,
δὲν εὐρίσκει καιρὸν νὰ φωτογραφῇ καὶ ἔχει καιρὸν νὰ γράφῃ
στίχους !

Ἐπλανήθη ἄρα γε ἐκ τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ τοῦ ἐπαγ-
γέλματος του ὁ κ. Ρωμαΐδης, ἡ εἶνε νέα φάσις τῆς πολυ-
πλόκου ἐξελιξέως τοῦ σταδίου του, ὅπερ πρὶν περιᾶψη εἰς
τὸ πρόσωπόν του, τὴν αἴγλην τοῦ καλλιτέχνου — αἴγλην
χάριν τῆς ὁποίας ἐπίτηδες ἐξυρίσθη ὁ μύσταξ μὴ τυχόν
ἐπισκιάσῃ αὐτήν — περιήγαγεν αὐτὸν εἰς ἄλλα ταπεινώ-
τερα ἔργα ; Ἡ ἱστορία θὰ κρίνῃ.

Ἄλλ' ἐκεῖνο διὰ τὸ ὅποιον θὰ μείνῃ ἐμβρόντητος ἡ ἱστο-
ρία τῆς Τέχνης εἶνε ἡ ἀνκαλύψις τοῦ ἐμμοῦσου φωτογρά-
φου, δηλονότι ἡ φωτογράφισις tempo permettendo, τὴν
ἐπιγραφὴν δὲ ταύτην ἔπρεπε νὰ χαραῖται χρυσοῖς γραμμασι
πρὸ τοῦ εἰσόδου τοῦ καταστήματός του. Οἱ εἰς τὰς βορει-
νὰς χώρας τῆς Εὐρώπης ὅπου ἐπὶ πολλοὺς τοῦ ἔτους μῆνας
ὁ ἥλιος εἶνε ἀόρατος ἐξασκῶντες τὴν φωτογραφικὴν τέ-
χνην θ' αὐτακτονήσωσι βεβαίως μανθάνοντες τὴν τρομερὰν
ταύτην ἀνκαλύψιν τοῦ ἐν Ἀθήναις συναδέλφου των. Ὁ
ἥλιος εἶνε ἡ λατρεῖα καὶ ἡ δύναμις τοῦ κ. Ρωμαΐδου. Ὡς
Φωτὸς Ἀπόλλων ἐμπνέει αὐτὸν νὰ γράφῃ στίχους, διὰ τῶν
ἀκτίνων του δὲ προάγει τὴν καλλιτεχνικὴν του ἀξίαν, ἥτις
ἀναθάλπει δι' αὐτῶν ὅπως τὰ τεύτλα. Εἴμεθα βεβαίως ὅτι
τὸ περιβόητον δημῶδες ἐπιφώνημα τῆς προπεριουσίας
ἀπόκρηφ' Ἡλίου ! ἀπετείνετο πρὸς τὴν καλλιτεχνικὴν καὶ
φιλολογικὴν ἱκανότητα τοῦ κ. Ρωμαΐδου.

Ἡλίου ! λοιπόν.